Орландо. — Никой ~~[illegible]~~ да не стреля безъ моя заповѣдь! Спокойствие! Хубави жени, прекрасни девойки, отивайте си!

Гласове. — Не! Не! Ние искаме да останемъ.

Орландо. — Прибирайте се въ домоветѣ си! Не е нужно такива ~~[illegible]~~ хубави цвѣтя ~~[illegible]~~ да бѣдатъ стъпкани!

Голѣма часть отъ женитѣ се прибираятъ въ къщитѣ си и се показватъ на прозорцитѣ. Звукъ отъ войнишки трѫби.

Пълната. — Регентътъ!

Регентътъ тръгва въ предъ преторианци. Оставятъ го да мине. Преторианцитѣ разстилатъ килима, тоставятъ отвертъ жалъ или тѣщи и ~~[illegible]~~ се нареждатъ подъ трона лицѣ съ войницитѣ. Дълбоко мълчание. Регентътъ стъпва по червения килимъ до вратата на Анжелика.

Орландо, сам, приближава се отъ другия край на килима. — Господарю!

Джандуйа го хвърля за ръкава.

Стрелецъ — Ура!

Регентътъ тръгва, безъ да отговаря, ключалката (извѣкания) на вратата. Орландо хваща килима за краятъ ~~[illegible]~~ зрѣлъ ~~[illegible]~~ Регентътъ тада.

Орландо. — Господарю, килимитѣ вече служатъ само, за да падатъ императоритѣ!

Регентътъ стаде съ достоинство и отговаря, като се усмихва студено.

Регентътъ. — Ако единъ императоръ трѣбва да падне, по-добре е да падне ~~[illegible]~~ на червенъ килимъ. ~~Хубавото~~ падане е ~~[illegible]~~ изключително правъ, което не е за републикитѣ. за подобно

Орландо. — Една изправена република струва повече отъ една паднала империя.